

1675**OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 21 listopada 2007 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o kulturze fizycznej

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 137, poz. 639),
- 2) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 769),
- 3) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770),
- 4) ustawą z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680),
- 5) ustawą z dnia 11 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 160, poz. 1078),
- 6) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),
- 7) ustawą z dnia 4 listopada 1999 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 96, poz. 1106),
- 8) ustawą z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178),
- 9) ustawą z dnia 20 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 9, poz. 117),
- 10) ustawą z dnia 26 lipca 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 72, poz. 839),
- 11) ustawą z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43),
- 12) ustawą z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268)
- ujętych w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 81, poz. 889),
- 13) ustawą z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 102, poz. 1115),
- 14) ustawą z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 4, poz. 31),
- 15) ustawą z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, Nr 200, poz. 1689 i Nr 230, poz. 1923),
- 16) ustawą z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676),
- 17) ustawą z dnia 7 czerwca 2002 r. o Polskiej Konfederacji Sportu (Dz. U. Nr 93, poz. 820),
- 18) ustawą z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112),
- 19) ustawą z dnia 30 października 2002 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 207, poz. 1752),
- 20) ustawą z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 203, poz. 1966),
- 21) ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 96, poz. 959),
- 22) ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 225, poz. 1636),
- 23) ustawą z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej (Dz. U. Nr 85, poz. 726 i Nr 155, poz. 1298),
- 24) ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298),
- 25) ustawą z dnia 8 września 2006 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 208, poz. 1531),
- 26) ustawą z dnia 12 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy o sporcie kwalifikowanym oraz ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 206),

27) ustawą z dnia 23 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o sporcie kwalifikowanym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1208)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 21 listopada 2007 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

1) art. 58—60, 63, 64 i 65 ust. 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113), które stanowią:

„Art. 58. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 53, poz. 252, Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 113, poz. 547 oraz z 1995 r. Nr 138, poz. 681) w art. 5 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) trenerów zatrudnionych w szkołach i klasach z rozszerzonym programem wychowania fizycznego, szkołach i klasach sportowych, szkołach i klasach mistrzostwa sportowego, placówkach wychowania pozaszkolnego oraz w uczniowskich klubach sportowych, a także trenerów zatrudnionych w innych klubach sportowych, dla których praca z dziećmi i młodzieżą stanowi podstawowe zajęcie — w porozumieniu z Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.”

Art. 59. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547 i Nr 123, poz. 602 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 1:

a) dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) wartość otrzymanego ubioru reprezentacyjnego i sportowego członka polskiej reprezentacji olimpijskiej,”

b) dodaje się pkt 40a w brzmieniu:

„40a) nagrody wypłacane przez Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paraolimpijski za

uzyskanie wyników na igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich,”;

2) w art. 22 w ust. 9 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) z tytułu uprawiania sportu, z wyłączeniem sportu profesjonalnego, oraz z tytułu prowadzenia zawodów sportowych przez sędziego — 50 %,”.

Art. 60. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704) w art. 17 w ust. 1 dodaje się pkt 4l w brzmieniu:

„4l) dochody przekazane na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego oraz Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego w części przeznaczony na przygotowanie, wyposażenie i uczestnictwo krajowej reprezentacji w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich,”.

„Art. 63. 1. W sprawach o rejestrację stowarzyszeń kultury fizycznej, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy — Prawo o stowarzyszeniach.

2. Postępowanie likwidacyjne stowarzyszeń kultury fizycznej, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 64. Dotychczasowe organy rejestracyjne stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przekażą dokumentację tych stowarzyszeń i ich związków, z wyjątkiem uczniowskich klubów sportowych, do właściwych sądów rejestrowych.”

Art. 65. „2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.”;

- 2) art. 8 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 137, poz. 639), który stanowi:
- „Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r. i ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od tego dnia.”;
- 3) art. 88 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 769), który stanowi:
- „Art. 88. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych ustawą — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, z wyjątkiem:
- 1) przepisów art. 6, art. 19 ust. 4, art. 48, art. 54, art. 83 i art. 87, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
 - 2) przepisów art. 85, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.”;
- 4) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:
- „Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12—98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 5) art. 28 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680), który stanowi:
- „Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 19, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.”;
- 6) art. 2 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 160, poz. 1078), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.”;
- 7) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:
- „Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;
- 8) art. 2—5 ustawy z dnia 4 listopada 1999 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 96, poz. 1106), które stanowią:
- „Art. 2. Do dnia 30 czerwca 2002 r. w skład ligi zawodowej, o której mowa w art. 36 ustawy wymienionej w art. 1, mogą wchodzić oprócz sportowych spółek akcyjnych również stowarzyszenia kultury fizycznej.
- Art. 3. W styczniu i lutym 2000 r. świadczenie, o którym mowa w art. 28a ustawy wymienionej w art. 1, przysługuje w wysokości przeciętnego wynagrodzenia w 1998 r., ogłoszonego na podstawie art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774 i Nr 72, poz. 801 i 802).
- Art. 4. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 1 zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze, z wyjątkiem przepisów wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1.
- Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;
- 9) art. 100 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178), który stanowi:
- „Art. 100. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów art. 4 pkt 3 i 4, rozdziału 5 i 6 oraz art. 89, art. 90 i art. 98 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, oraz art. 13 w zakresie dotyczącym możliwości realizacji określonych obowiązków za pośrednictwem rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, art. 79 oraz art. 88 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 10) art. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 9, poz. 117), który stanowi:
- „Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2000 r.”;
- 11) art. 2 ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 72, poz. 839), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 2000 r.”;

- 12) art. 75 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43), który stanowi:
- „Art. 75. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 13) art. 78 i 79 ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268), które stanowią:
- „Art. 78. Akty wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu ich zastąpienia przez akty wydane na podstawie niniejszej ustawy.
- Art. 79. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:
- 1) art. 74, który wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 2000 r.,
 - 2) art. 27 pkt 5 lit. b) i c), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.,
 - 3) art. 61, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”;
- 14) art. 3—6 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 102, poz. 1115 oraz z 2002 r. Nr 93, poz. 820), które stanowią:
- „Art. 3. Działające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w jednej dyscyplinie lub dziedzinie sportu, polskie związki sportowe osób niepełnosprawnych zachowują dotychczasowy status nie dłużej niż do dnia 30 kwietnia 2002 r.
- Art. 4. Zakłady kształcenia nauczycieli działające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, kształcące osoby, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, mają obowiązek uzyskania zgody Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu do dnia 31 sierpnia 2002 r.
- Art. 5. (uchylony).
- Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 15) art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 4, poz. 31), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2002 r.”;
- 16) art. 77 i 81 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, Nr 200, poz. 1689 i Nr 230, poz. 1923), które stanowią:
- „Art. 77. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.”
- „Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2002 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 31, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r.,
 - 2) art. 52 pkt 12 lit. a), art. 59, art. 62 pkt 1, art. 71 ust. 2 i art. 79, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
 - 3) art. 1 ust. 1 pkt 1, ust. 5 oraz ust. 6 i art. 10 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 31 marca 2002 r.,
 - 4) art. 50 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 2002 r.,
 - 5) art. 2 ust. 3, art. 25, art. 36 pkt 1, 2 i 4, art. 41, art. 48, art. 52 pkt 5, art. 63 pkt 1 oraz art. 80 ust. 1 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,
 - 6) art. 27 i art. 52 pkt 13 w zakresie dotyczącym art. 33a ust. 1 pkt 9, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.,
 - 7) art. 2 ust. 1, art. 14, art. 33, art. 35, art. 46 pkt 1 i 4, art. 52 pkt 2, art. 54 oraz art. 63 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;
- 17) art. 235 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676), który stanowi:
- „Art. 235. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 227 i art. 233, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 18) art. 27 ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o Polskiej Konfederacji Sportu (Dz. U. Nr 93, poz. 820), który stanowi:
- „Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2002 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 19 pkt 1 i art. 20, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,
 - 2) art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 24, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;

19) art. 232 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112), który stanowi:

„Art. 232. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 226 ust. 3 i art. 228 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy.”;

20) art. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 207, poz. 1752), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

21) art. 102 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 203, poz. 1966), który stanowi:

„Art. 102. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z tym że art. 33 ust. 1 pkt 1, art. 34 ust. 1 pkt 1, art. 55, art. 69 pkt 5, art. 97, art. 98, art. 99 i art. 100 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

22) art. 113 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 96, poz. 959), który stanowi:

„Art. 113. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem:

1) art. 42, art. 44, art. 70, art. 71 pkt 10, art. 74 pkt 5 i 6, art. 94 pkt 3, art. 97, art. 100, art. 101, art. 103 pkt 17 oraz art. 112, które wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.;

2) art. 85 pkt 7 w zakresie dotyczącym art. 456 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 2 maja 2004 r.”;

23) art. 90 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 225, poz. 1636), który stanowi:

„Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 27 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;

2) art. 15 pkt 2 i art. 23 pkt 1, 3 i 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.;

3) art. 23 pkt 2, art. 69 i art. 70, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.”;

24) art. 3—6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żeglud-

dze śródlądowej (Dz. U. Nr 85, poz. 726 i Nr 155, poz. 1298), które stanowią:

„Art. 3. Stowarzyszenia kultury fizycznej, o których mowa w art. 7a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, działające przed dniem 30 czerwca 2002 r. i wpisane do rejestrów sądowych podlegają, na ich wniosek, wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego albo do ewidencji, o której mowa w art. 7 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 4. Licencje na uprawianie określonych dyscyplin sportu przyznane przez właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 24 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 5. 1. Dokumenty stwierdzające uzyskanie kwalifikacji w alpinizmie, z zastrzeżeniem ust. 3, sportach motorowych, pletwonurkowaniu, dalekowschodnich sportach i sztukach walki oraz kick-boxingu, wydane na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

2. Dokumenty stwierdzające uzyskanie kwalifikacji niezbędnych do uprawiania sportów o charakterze strzeleckim, wydane na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie uprawiania alpinizmu jaskiniowego, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie uprawiania żeglarstwa, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie uprawiania pływania, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53c ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

25) art. 74, 75, 77—80 i 82 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298), które stanowią:

„Art. 74. Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, działający na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 62, staje się w dniu wejścia w życie ustawy Trybunałem Arbitrażowym do Spraw Sportu w rozumieniu ustawy.

Art. 75. Licencje sędziego sportowego przyznane na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 62 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2006 r.”

„Art. 77. 1. Kluby sportowe działające na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 62 i uczestniczące we współzawodnictwie sportowym w dniu wejścia w życie ustawy dostosują swoje przepisy i formy działania do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Związki sportowe i polskie związki sportowe działające w dniu wejścia w życie ustawy stają się odpowiednio związkami sportowymi i polskimi związkami sportowymi w rozumieniu ustawy.

3. Związki sportowe i polskie związki sportowe, o których mowa w ust. 2, dostosują swoją działalność, w tym statuty i regulaminy wewnętrzne, do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Z dniem wejścia w życie ustawy umarza się należności przysługujące budżetowi państwa w części „obrona narodowa”, powstałe do dnia wejścia w życie ustawy, od stowarzyszeń kultury fizycznej określonych statutowo ja-

ko wojskowe kluby sportowe, działających na podstawie ustawy wymienionej w art. 62.

Art. 78. Licencje zawodnika przyznane na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 62 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 79. Kluby sportowe niebędące spółkami akcyjnymi, które uzyskały zgodę Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu na czasowy udział w lidze zawodowej na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 62 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy, zachowują to uprawnienie, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 80. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 6, art. 28 ust. 2, art. 48 ust. 3 i 5 i art. 49 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 62 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień wymienionych w art. 10, art. 37 ust. 3, art. 52 i art. 54.”

„Art. 82. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 70 ust. 4 i art. 71, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;

2) art. 60 i art. 61, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.;

3) art. 45, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

26) art. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 208, poz. 1531), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

27) art. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy o sporcie kwalifikowanym oraz ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 206), który stanowi:

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

28) art. 7—9 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o sporcie kwalifikowanym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1208), które stanowią:

„Art. 7. Zachowują ważność dokumenty potwierdzające kwalifikacje do uprawiania żeglary

stwa, wydane na podstawie art. 53a ustawy wymienionej w art. 3 w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 53a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 3 oraz art. 27 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53a ust. 11 ustawy wymienionej

w art. 3 oraz art. 27 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, art. 3 pkt 3 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.”.

Marszałek Sejmu: *B. Komorowski*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 listopada 2007 r. (poz. 1675)

USTAWA

z dnia 18 stycznia 1996 r.

o kulturze fizycznej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Kultura fizyczna jest częścią kultury narodowej, chronionej przez prawo. Obywatele, bez względu na wiek, płeć, wyznanie, rasę oraz stopień i rodzaj niepełnosprawności — korzystają z równego prawa do różnych form kultury fizycznej.

2.¹⁾ Ustawa określa zasady działalności w sferze kultury fizycznej, a także zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, klubów sportowych oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej.

Art. 2. 1. Podstawowymi celami kultury fizycznej jest dbałość o prawidłowy rozwój psychofizyczny i zdrowie wszystkich obywateli.

2. Cele, o których mowa w ust. 1, realizowane są w szczególności poprzez:

- 1) wychowanie fizyczne;
- 2) sport;
- 3) rekreację ruchową;
- 4) rehabilitację ruchową.

Art. 3. W rozumieniu niniejszej ustawy:

- 1) kulturą fizyczną jest wiedza, wartości, zwyczaje, działania podejmowane dla zapewnienia rozwoju

psychofizycznego, wychowania, doskonalenia uzdolnień i sprawności fizycznej człowieka, a także dla zachowania oraz przywracania jego zdrowia;

- 2) wychowanie fizyczne jest procesem kształtującym harmonijny rozwój psychofizyczny dzieci i młodzieży;
- 3) sport jest formą aktywności człowieka, mającą na celu doskonalenie jego sił psychofizycznych, indywidualnie lub zbiorowo, według reguł umownych;
- 4) (uchylony);²⁾
- 5) (uchylony);²⁾
- 6)³⁾ zawodnikiem jest osoba uprawiająca określoną dyscyplinę sportu;
- 7) współzawodnictwo sportowe jest indywidualną lub zbiorową rywalizacją osób zmierzających, zwłaszcza w trakcie zawodów sportowych, do pokonania czasu, przestrzeni, przeszkód lub przeciwnika;
- 8) rekreacja ruchowa jest formą aktywności fizycznej, podejmowaną dla wypoczynku i odnowy sił psychofizycznych;
- 9) rehabilitacja ruchowa jest procesem mającym na celu przywrócenie, poprawę lub utrzymanie psychofizycznej sprawności osób czasowo lub trwale niepełnosprawnych za pomocą specjalnych zabiegów i ćwiczeń fizycznych — w oparciu o wiedzę medyczną;

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298), która weszła w życie z dniem 1 września 2005 r.

²⁾ Przez art. 62 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

10)⁴⁾ kadra narodowa osób niepełnosprawnych jest to grupa zawodników zakwalifikowana jako kandydaci do składu reprezentacji kraju w danej dyscyplinie sportu;

11)⁴⁾ kadra paraolimpijska jest to grupa zawodników objęta programem przygotowań do igrzysk paraolimpijskich, opracowanym przez właściwą organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych.

Art. 4. 1.⁵⁾ Organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego tworzą warunki prawno-organizacyjne i ekonomiczne dla rozwoju kultury fizycznej.

2.⁶⁾ Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych realizują cele kultury fizycznej w jednostkach podległych i nadzorowanych.

Rozdział 2

Struktura organizacyjna kultury fizycznej

Art. 5. 1. (uchylony).⁷⁾

2. (uchylony).⁷⁾

3. (uchylony).⁸⁾

4. Jednostki samorządu terytorialnego realizują zadania w zakresie kultury fizycznej jako zadania własne.

Art. 5a.⁹⁾ Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, w stosunku do jednostek sobie podległych i przez siebie nadzorowanych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu określają, w drodze rozporządzenia, zadania z zakresu kultury fizycznej realizowane w tych jednostkach, formy organizacyjne oraz sposoby finansowania, uwzględniając cele kultury fizycznej, a także warunki działania klubów sportowych i związków sportowych w tych jednostkach.

⁴⁾ Dodany przez art. 62 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o Polskiej Konfederacji Sportu (Dz. U. Nr 93, poz. 820), która weszła w życie z dniem 30 czerwca 2002 r.

⁶⁾ Dodany przez art. 19 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁷⁾ Przez art. 36 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253), który wszedł w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

⁸⁾ Przez art. 111 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

⁹⁾ Dodany przez art. 19 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 6. 1. Podstawową jednostką organizacyjną realizującą cele i zadania w zakresie kultury fizycznej jest klub sportowy.

2.¹⁰⁾ Klub sportowy może działać jako osoba prawna utworzona na podstawie odrębnych przepisów albo jako osoba fizyczna będąca przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280).

3. (uchylony).¹¹⁾

Art. 7. 1. Szczególnym rodzajem klubu sportowego jest uczniowski klub sportowy.

2. Uczniowski klub sportowy działa na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 766), z wyłączeniem przepisów dotyczących rejestracji.

3. Członkami uczniowskiego klubu sportowego mogą być w szczególności uczniowie, rodzice i nauczyciele.

4. Uczniowskie kluby sportowe podlegają wpisowi do ewidencji, prowadzonej przez starostów właściwych ze względu na siedzibę klubów.

5.¹²⁾ Uczniowskie kluby sportowe uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji, o której mowa w ust. 4.

Art. 7a.¹³⁾ 1. Przepisy art. 7 ust. 2 i 4 stosuje się również do klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej.

2. Kluby sportowe wymienione w ust. 1 uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji, o której mowa w art. 7 ust. 4.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych i klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniając rodzaje dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku oraz dane podlegające wpisowi do ewidencji.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹¹⁾ Przez art. 62 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹³⁾ Dodany przez art. 19 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 8.¹⁴⁾ 1. Kluby sportowe, w liczbie co najmniej 3, oraz zawodnicy niezrzeszeni w klubach sportowych, w liczbie co najmniej 15, mogą zakładać związki klubów sportowych lub zawodników, zwane dalej „związkami sportowymi”.

2. Związek sportowy może działać w formie stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń.

3. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do związków sportowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach.

Art. 9.¹⁴⁾ Zadania związków sportowych są określone w statutach i regulaminach tych związków.

Art. 10. (uchylony).¹⁵⁾

Art. 10a. (uchylony).¹⁶⁾

Art. 11. (uchylony).¹⁵⁾

Art. 12. 1. W celu zapewnienia udziału reprezentacji polskich sportowców niepełnosprawnych w igrzyskach paraolimpijskich oraz reprezentowania kraju w Międzynarodowym Komitecie Paraolimpijskim może zostać utworzony Polski Komitet Paraolimpijski.

2. Polski Komitet Paraolimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych, których celem statutowym jest organizacja, upowszechnianie oraz działalność na rzecz rozwoju sportu osób niepełnosprawnych.

3.¹⁷⁾ Polski Komitet Paraolimpijski ustala skład reprezentacji kraju na igrzyska paraolimpijskie.

Art. 12a.¹⁸⁾ 1. Opieka medyczna nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej osób niepełnosprawnych oraz kadry paraolimpijskiej jest finansowana ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres opieki medycznej nad zawodnikami, o których mowa w ust. 1, uwzględniając specyfikę poszczegól-

nych dyscyplin sportu oraz potrzebę szczególnej ochrony zdrowia.

Art. 12b.¹⁸⁾ Zawodnicy niepełnosprawni są obowiązani poddawać się badaniom antydopingowym na zasadach i w trybie określonym w przepisach rozdziału 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298, z późn. zm.¹⁹⁾).

Art. 12c.¹⁸⁾ 1. Zawodnicy, o których mowa w art. 12a ust. 1, podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych na skutek uprawiania sportu.

2. Obowiązek ubezpieczenia zawodników, o których mowa w ust. 1, spoczywa na organizacjach przygotowujących zawodników do udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym osób niepełnosprawnych.

Art. 13—18. (uchylone).²⁰⁾

Art. 18a.²¹⁾ 1. W jednostkach samorządu terytorialnego działają rady sportu powołane przez właściwe organy wykonawcze spośród przedstawicieli organizacji i instytucji realizujących zadania w zakresie kultury fizycznej, z zastrzeżeniem art. 18b.

2. Do zadań rady sportu należy w szczególności opiniowanie:

- 1) strategii rozwoju gmin, powiatów i województw w zakresie kultury fizycznej;
- 2) projektu budżetu w części dotyczącej kultury fizycznej;
- 3) projektów uchwał dotyczących rozwoju kultury fizycznej;
- 4) programów bazy sportowej na danym terenie;
- 5) planów imprez sportowych i rekreacyjnych organizowanych przez różne organizacje na danym terenie, dofinansowywanych przez jednostki samorządu terytorialnego.

3. Członkowie rad sportu wykonują swoje funkcje społecznie.

Art. 18b.²²⁾ Zadania rady sportu na szczeblu wojewódzkim wykonuje wojewódzkie interdyscyplinarne stowarzyszenie będące członkiem Polskiej Federacji Sportu Młodzieżowego.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁵⁾ Przez art. 62 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej (Dz. U. Nr 85, poz. 726), która weszła w życie z dniem 31 maja 2005 r.; uchylony przez art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o sporcie kwalifikowanym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1208), która weszła w życie z dniem 5 października 2007 r.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako pierwsza.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 62 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 64, poz. 448 i Nr 136, poz. 970 oraz z 2007 r. Nr 34, poz. 206 i Nr 171, poz. 1208.

²⁰⁾ Przez art. 62 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²¹⁾ Dodany przez art. 19 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako pierwsza.

²²⁾ Dodany przez art. 19 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 2 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako druga.

Art. 18c.²³⁾ Organ, o którym mowa w art. 18a ust. 1, ustala:

- 1) skład i zasady powoływania członków rady sportu;
- 2) regulamin działania rady sportu.

Art. 18d.²⁴⁾ 1. Minister Obrony Narodowej może powołać Radę Sportu, jako organ opiniotawczo-doradczy działający przy tym ministrze w sprawach dotyczących organizacji i koordynacji działań w zakresie kultury fizycznej.

2. Minister Obrony Narodowej, powołując Radę, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze zarządzenia, jej zadania.

3. Minister Obrony Narodowej powołuje i odwołuje członków Rady, o której mowa w ust. 1, spośród osób reprezentujących:

- 1) urząd obsługujący tego ministra;
- 2) jednostki organizacyjne podległe albo nadzorowane przez tego ministra.

4. Przewodniczącego powołuje i odwołuje Minister Obrony Narodowej spośród członków Rady, o której mowa w ust. 1.

5. Rada, o której mowa w ust. 1, liczy 15 członków.

6. Przewodniczący Rady, o której mowa w ust. 1, może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe z zakresu kultury fizycznej.

7. Rada, o której mowa w ust. 1, działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady zatwierdza Minister Obrony Narodowej.

8. Członkom Rady, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach i posiedzeniach Rady, a także zwrot kosztów przejazdu i noclegów.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady, o której mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

Art. 18e.²⁴⁾ 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może powołać Radę Sportu, jako organ opiniotawczo-doradczy działający przy tym ministrze w sprawach dotyczących organizacji i koordynacji działań w zakresie kultury fizycznej.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, powołując Radę, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze zarządzenia, jej zadania.

²³⁾ Dodany przez art. 19 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako pierwsza.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych powołuje i odwołuje członków Rady, o której mowa w ust. 1, spośród osób reprezentujących organy i jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz stowarzyszeń realizujących zadania statutowe na rzecz rozwoju kultury fizycznej w tych organach i jednostkach.

4. Do Rady, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18d ust. 4—9.

Rozdział 3

Wychowanie fizyczne

Art. 19. 1. Przedszkola, szkoły, placówki oświatowo-wychowawcze oraz szkoły wyższe działające w systemie dziennym obowiązane są do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego.

²⁵⁾ Obowiązkowy wymiar zajęć wychowania fizycznego dla uczniów klas IV, V i VI szkół podstawowych i gimnazjów wynosi 4 godziny lekcyjne, a dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych — 3 godziny lekcyjne, w ciągu tygodnia, z zastrzeżeniem art. 61.

^{3.26)} Zajęcia, o których mowa w ust. 1, prowadzone są również w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz Szefowi Obrony Cywilnej Kraju.

^{4.27)} Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzorcowy program zajęć dla jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 3, ustalając wykaz jednostek organizacyjnych, które będą realizować plany i programy zajęć wychowania fizycznego.

Art. 20. 1. W celu kształcenia młodzieży o szczególnych uzdolnieniach sportowych oraz odpowiednich warunkach zdrowotnych mogą być tworzone klasy lub szkoły sportowe albo szkoły mistrzostwa sportowego, realizujące programy szkolenia w określonych dyscyplinach sportu.

2. Programy szkolenia, o których mowa w ust. 1, dopuszcza do użytku szkolnego minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 4, poz. 31), która weszła w życie z dniem 1 lutego 2002 r.

²⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 180 pkt 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676), która weszła w życie z dniem 29 czerwca 2002 r.

²⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 180 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 26.

Rozdział 4

Sport

Art. 21. (uchylony).²⁸⁾

Art. 22.²⁹⁾ 1. Zawodnicy nieposiadający licencji zawodnika mogą otrzymywać stypendium sportowe za wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym finansowane ze środków budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

2. Organ jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określa szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokość stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając obowiązki zawodnika pobierającego stypendium, skutki ich niewykonywania oraz podstawę i sposób ustalania wysokości stypendium.

Art. 23. 1. Osoby niepełnoletnie mogą być zawodnikami za zgodą swoich przedstawicieli ustawowych.

2. Zasady uprawiania sportu przez osoby niepełnosprawne określają przepisy statutów i regulaminów organizacji krajowych i międzynarodowych zajmujących się sportem osób niepełnosprawnych.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, zasady współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży, uwzględniając rodzaje zawodów i szczeble rozgrywek oraz warunki uczestnictwa zawodników.

Art. 23a.³⁰⁾ 1. Członek kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej może otrzymywać stypendium sportowe, jeżeli uzyska kwalifikacje do igrzysk paraolimpijskich lub zajmie miejsce medalowe we współzawodnictwie międzynarodowym, a także zobowiąże się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań paraolimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub Europy, opracowanego przez organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych, oraz do udziału w tych zawodach.

2. Okres pobierania stypendium sportowego, o którym mowa w ust. 1, zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.³¹⁾) oraz okresu zatrudnienia, od którego zależą

uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.

3. Stypendia sportowe, o których mowa w ust. 1, przyznaje i wstrzymuje oraz pozbawia ich minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu. Stypendia te są finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

4. Stypendium sportowe, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się, jeżeli zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik zaniedbuje realizację programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1.

5. Członka kadry narodowej osób niepełnosprawnych lub członka kadry paraolimpijskiej pozbawia się stypendium sportowego, jeżeli:

- 1) zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik nie realizuje programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1, lub
- 2) odmówił udziału w zawodach, o których mowa w ust. 1.

6. Członkini kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży i urodzenia dziecka, wypłaca się stypendium sportowe w pełnej wysokości przez cały okres ciąży i w wysokości połowy przyznanego stypendium sportowego przez 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 1, wysokość stypendiów, czas, na jaki może zostać przyznane stypendium, uwzględniając rodzaje osiągnięć sportowych.

Art. 23b.³²⁾ 1. Reprezentantom Polski na zimowych lub letnich igrzyskach paraolimpijskich, którzy:

- 1) od 1992 r. zdobyli co najmniej jeden medal paraolimpijski,
- 2) ukończyli 40 rok życia,
- 3) nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym,
- 4) mają obywatelstwo polskie,
- 5) mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 6) nie byli karani za przestępstwo popełnione umyślnie

— przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.

²⁸⁾ Przez art. 62 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁰⁾ Dodany przez art. 62 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788 i Nr 164, poz. 1366, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 149, poz. 1074, Nr 158, poz. 1121 i Nr 217, poz. 1588 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1243, Nr 180, poz. 1280, Nr 191, poz. 1366 i Nr 192, poz. 1378.

³²⁾ Dodany przez art. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 208, poz. 1531), która weszła w życie z dniem 6 grudnia 2006 r.

2. Świadczenie przysługuje także reprezentantom Polski na zimowych lub letnich igrzyskach głuchych, którzy:

- 1) od 2001 r. zdobyli co najmniej jeden medal igrzysk głuchych;
- 2) spełniają wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 2—6.

3. Świadczenie przysługujące w danym roku budżetowym ustala się na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa oraz mnożnika kwoty bazowej w wysokości 1,3255.

4. Świadczenie przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu na wniosek osoby zainteresowanej lub z własnej inicjatywy.

5. Osoby zainteresowane dokumentują spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 albo 2.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wydaje decyzję w sprawie przyznania świadczenia w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia przyznania świadczenia w przypadku stwierdzenia, że zainteresowany nie spełnia co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 1 albo 2.

7. Świadczenie wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym zostało przyznane.

8. Osoba, która otrzymuje świadczenie, powiadamia ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu o ustaniu co najmniej jednego z warunków wymienionych w ust. 1 pkt 3—6.

9. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu pozbawia świadczenia, poczynając od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z warunków wymienionych w ust. 1 pkt 3—6.

10. Świadczenie jest wypłacane co miesiąc przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

11.³³⁾ Jeżeli dana osoba jest uprawniona do otrzymania świadczeń, o których mowa w ust. 1 lub 2, art. 38 ust. 1 lub art. 38a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym, przysługuje jej jedno świadczenie wybrane przez tę osobę.

Art. 24—27. (uchylone).³⁴⁾

Art. 28.³⁵⁾ 1.³⁶⁾ Zawodnikom nieposiadającym licencji zawodnika, którzy osiągnęli wysokie wyniki

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy o sporcie kwalifikowanym oraz ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 206), która weszła w życie z dniem 13 marca 2007 r.

³⁴⁾ Przez art. 62 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 102, poz. 1115), która weszła w życie z dniem 6 października 2001 r.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody ze środków budżetu państwa i budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w drodze rozporządzenia, a organ jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określają rodzaje wyróżnień i wysokości nagród, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe zasady i tryb ich przyznawania, uwzględniając osiągnięcia sportowe, za które zawodnicy otrzymują wyróżnienia i nagrody.

3.³⁷⁾ Jednostki samorządu terytorialnego mogą przyznawać wyróżnienia i nagrody trenerom i działaczom zasłużonym w osiąganiu wyników, o których mowa w ust. 1. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 28a. (uchylony).³⁸⁾

Rozdział 5

Art. 29—36b. (uchylone).³⁸⁾

Rozdział 6

Art. 37—41a. (uchylone).³⁸⁾

Rozdział 7

Rekreacja i rehabilitacja ruchowa

Art. 42. 1.³⁹⁾ Organizowanie działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej oraz tworzenie odpowiednich warunków materialno-technicznych dla jej rozwoju jest obowiązkiem organów administracji rządowej, organów jednostek samorządu terytorialnego i klubów sportowych.

2. Zadania w zakresie określonym w ust. 1 realizowane są w szczególności poprzez:

- 1) popularyzację walorów rekreacji ruchowej;
- 2) organizowanie zajęć, zawodów i imprez sportowo-rekreacyjnych;
- 3) szkolenie kadry instruktorów i kierowanie ich do prowadzenia zajęć rekreacyjnych;
- 4) tworzenie, utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo-rekreacyjnej.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki prowadzenia działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej, uwzględniając kwalifikacje osób prowadzących działalność w tej dziedzinie, ich prawa i obowiązki, oraz podstawowe założenia organizacyjne.

³⁷⁾ Dodany przez art. 19 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

³⁸⁾ Przez art. 62 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 43. 1. Zajęcia rehabilitacji ruchowej oraz zabiegi fizjoterapeutyczne mogą prowadzić fizjoterapeuci i absolwenci szkół wyższych ze specjalnością rehabilitacja lub gimnastyka lecznicza oraz technicy fizjoterapii.

2. Zajęcia o charakterze profilaktycznym i korektywnym mogą prowadzić absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli — o kierunku (specjalności) wychowanie fizyczne, jeżeli w trakcie nauki lub po jej ukończeniu nabyli kwalifikacje do prowadzenia tego typu zajęć, oraz absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli — o kierunku (specjalności) wychowanie przedszkolne lub nauczanie początkowe, po uzyskaniu kwalifikacji w zakresie gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej.

3. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej w szkołach określają odrębne przepisy.

Rozdział 8

Kadry kultury fizycznej

Art. 44. 1.⁴⁰⁾ Zorganizowane zajęcia w zakresie wychowania fizycznego, sportu i rekreacji ruchowej mogą prowadzić osoby posiadające kwalifikacje zawodowe nauczyciela wychowania fizycznego lub uprawnienia w tym zakresie określone odrębnymi przepisami.

1a.⁴¹⁾ Zorganizowane zajęcia w zakresie sportu i rekreacji ruchowej mogą prowadzić także osoby posiadające kwalifikacje instruktora i trenera.

2.⁴²⁾ Kształcenie osób, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz menedżerów sportu przez jednostki inne niż szkoły wyższe wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

2a.⁴³⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu udziela zgody, o której mowa w ust. 2, w przypadku stwierdzenia, że jednostka posiada warunki kadrowe i organizacyjne dla prawidłowego przeprowadzenia kształcenia.

2b.⁴⁴⁾ Kształcenie instruktorów i trenerów, w danej dyscyplinie sportu, oraz menedżerów sportu odbywa się według programów zatwierdzonych przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu po uzyskaniu opinii właściwego polskiego związku sportowego.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 35.

⁴¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 20 lit. a ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako pierwsza.

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 18 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 35; w brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 18 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁴⁾ Dodany przez art. 62 pkt 18 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje, stopnie i tytuły zawodowe w dziedzinie kultury fizycznej oraz szczegółowe zasady i tryb ich uzyskiwania, uwzględniając stopnie trenerskie i specjalizacje instruktorskie, warunki uzyskiwania tych stopni i tytułów oraz tytułu menedżera sportu, a także jednostki uprawnione do prowadzenia kursów specjalistycznych i dokumenty stwierdzające posiadane kwalifikacje.

Art. 45. 1.⁴⁵⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu może przyznać osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w pracy zawodowej w dziedzinie kultury fizycznej odznaczenia, wyróżnienia i nagrody resortowe.

2. Odznaczenia i wyróżnienia mogą być przyznane również osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w działalności społecznej w dziedzinie kultury fizycznej.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania odznaczeń, wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając rodzaje odznak i wyróżnień, rodzaje i wysokość nagród oraz tryb ich uzyskiwania, a także osiągnięcia, za które mogą być przyznane nagrody.

Art. 46. (uchylony).⁴⁶⁾

Rozdział 9

(uchylony)⁴⁷⁾

Rozdział 10

Zasady bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej

Art. 50. 1. Osoby prawne i fizyczne prowadzące działalność w sferze kultury fizycznej są odpowiedzialne za bezpieczeństwo, porządek i higieniczne warunki podczas imprez sportowych oraz zapewniają bezpieczne i higieniczne warunki uprawiania sportu, rekreacji ruchowej i zajęć rehabilitacyjnych ich uczestnikom.

2. (uchylony).⁴⁸⁾

2a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki sanitarnohigieniczne obiektów sportowych i rekreacyjnych oraz zasady sprawowania nadzoru nad ich przestrzeganiem.

3. Obowiązki organizatora imprezy masowej w zakresie bezpieczeństwa tej imprezy reguluje ustawa

⁴⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 36 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁴⁶⁾ Przez art. 62 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁷⁾ Przez art. 62 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁸⁾ Przez art. 1 pkt 21 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako pierwsza.

z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 909 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 663 i 665).

Art. 51. 1. W założeniach budowlanych oraz modernizacyjnych obiektów sportowych uwzględnia się wymagania bezpieczeństwa i higieny oraz warunki umożliwiające korzystanie z tych obiektów przez osoby niepełnosprawne.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb opiniowania projektów urządzeń sportowych i sprzętu sportowego pod względem ich zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i higieny użytkowania oraz korzystania z nich przez osoby niepełnosprawne.

Art. 52. 1. Zawodnikom przysługuje prawo do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych na skutek uprawiania sportu.

2. Obowiązek ubezpieczenia zawodnika spoczywa na klubie lub związku sportowym, którego zawodnik jest członkiem lub reprezentantem.

Art. 53.⁴⁹⁾ 1.⁵⁰⁾ Uprawianie alpinizmu, z zastrzeżeniem ust. 2, sportów motorowych wymaga posiadania specjalistycznego przygotowania oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tych dyscyplinach sportu.

2. Uprawianie alpinizmu jaskiniowego wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

3.⁵¹⁾ Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania alpinizmu jaskiniowego przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 2, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 4; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

4. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 3, nie może być wyższa niż:

- 1) 200 zł — w przypadku egzaminu stwierdzającego posiadanie odpowiednich kwalifikacji;
- 2) 50 zł — w przypadku wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 2.

5. Właściwe polskie związki sportowe prowadzą ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 2.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako pierwsza.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 22 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 22 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje niezbędne do uprawiania alpinizmu jaskiniowego oraz zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu alpinizmu jaskiniowego, uwzględniając rodzaje stopni, wzory dokumentów stwierdzających uzyskanie kwalifikacji oraz wynikające z nich uprawnienia.

Art. 53a.⁵²⁾ 1. Uprawianie żeglarstwa wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji:

- 1) bez napędu mechanicznego o długości kadłuba do 5 m lub
- 2) o napędzie mechanicznym o mocy nieprzekraczającej 5 kW

— nie wymaga posiadania dokumentu, o którym mowa w ust. 1.

3.⁵³⁾ Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania żeglarstwa przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 4; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego. Szkolenie i egzaminy na kolejne stopnie żeglarskie prowadzą instruktorzy właściwego polskiego związku sportowego według przyjętego przez ten związek systemu szkolenia. System szkolenia powinien uwzględniać stopnie określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6.

4. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 3, nie może być wyższa niż:

- 1) 500 zł — w przypadku egzaminu stwierdzającego posiadanie odpowiednich kwalifikacji,
- 2) 50 zł — w przypadku wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 1

— przy czym opłaty dla uczniów i studentów w wieku do 26 lat podlegają obniżeniu o 50 %.

5. Właściwe polskie związki sportowe prowadzą ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 1.

⁵²⁾ Dodany przez art. 18 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 96, poz. 959), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako pierwsza. W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 54.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje niezbędne do uprawiania żeglarstwa, sposób i tryb przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 3, oraz zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu żeglarstwa, uwzględniając rodzaje stopni żeglarskich i motorowodnych, wzory dokumentów stwierdzających uzyskanie kwalifikacji oraz wynikające z nich uprawnienia;
- 2) wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminu na poszczególne rodzaje stopni żeglarskich i motorowodnych oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę koszty poniesione przez właściwy polski związek sportowy i uwzględniając obowiązek obniżenia opłaty o 50 % dla uczniów i studentów w wieku do 26 lat.

Art. 53a.⁵⁴⁾ 1. Prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji, zwane dalej „uprawianiem żeglarstwa”, wymaga:

- 1) posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa oraz
- 2) przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

2. Przepis ust. 1 dotyczy statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji:

- 1) o napędzie żaglowym (jachtów żaglowych), które mogą być wyposażone w pomocniczy napęd mechaniczny;
- 2) o napędzie mechanicznym (jachtów motorowych), w tym także skuterów wodnych, łodzi pneumatycznych i poduszkowców;
- 3) o napędzie innym niż żaglowy lub mechaniczny.

3. Uprawianie żeglarstwa na jachtach:

- 1) żaglowych o długości kadłuba powyżej 7,5 m lub
- 2) motorowych o mocy silnika powyżej 10 kW

— wymaga posiadania stosownego dokumentu wydanego przez właściwy polski związek sportowy.

4. Osoba, która uzyskała uprawnienia do uprawiania żeglarstwa w innym państwie, może uprawiać żeglarstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie posiadanych uprawnień potwierdzonych stosownym dokumentem.

5. Dokument, o którym mowa w ust. 3, określający uprawnienia do prowadzenia określonej wielkości jachtów żaglowych albo motorowych na określonych wodach wydaje właściwy polski związek sportowy osobom posiadającym odpowiednią wiedzę i umiejętności z zakresu żeglarstwa oraz spełniającym inne wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

6. Jeżeli do uzyskania dokumentu, o którym mowa w ust. 3, niezbędne jest zdanie egzaminu potwierdzającego posiadanie odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu

⁵⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 3 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako druga; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

żeglarstwa, egzamin ten przeprowadza właściwy polski związek sportowy.

7. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 6, oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3, pobiera się opłatę; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

8. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 7, nie może być wyższa niż:

- 1) 500 zł — za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 6,
- 2) 50 zł — za wydanie dokumentu, o którym mowa w ust. 3

— przy czym opłaty dla uczniów i studentów w wieku do 26 lat podlegają obniżeniu o 50 %.

9. Właściwe polskie związki sportowe prowadzą ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 3, oraz gromadzą dokumentację będącą podstawą do wydania tych dokumentów.

10. Szkolenia w zakresie uprawiania żeglarstwa prowadzą instruktorzy organizacji żeglarskich według systemu szkolenia danej organizacji, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. System szkolenia powinien uwzględniać zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do uzyskania uprawnień określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

11. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu żeglarstwa,
- 2) wymagania niezbędne do uzyskania dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień, w szczególności dotyczące wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa, oraz odpowiadający im zakres uprawnień do prowadzenia jachtów żaglowych albo motorowych,
- 3) sposób i tryb przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 6,
- 4) wzory dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień

— biorąc pod uwagę bezpieczeństwo żeglugi;

- 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 6, oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę zakres uprawnień uzyskiwanych po zdaniu egzaminu, koszty poniesione przez właściwy polski związek sportowy oraz przepisy ust. 8.

Art. 53b.⁵⁵⁾ 1. Uprawianie sportów o charakterze strzeleckim wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tej dziedzinie sportu.

⁵⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 24 ustawy wymienionej w odnośniku 16 jako pierwsza.

2. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania sportów o charakterze strzeleckim przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę w wysokości 400 zł; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

3. Posiadanie dokumentu, o którym mowa w ust. 2, stanowi potwierdzenie kwalifikacji sportowych, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia na broń do celów sportowych na podstawie przepisów o broni i amunicji.

Art. 53c.⁵⁵⁾ 1. Uprawianie pływania wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

2. Dokumenty potwierdzające uzyskane kwalifikacje wydają krajowe i zagraniczne szkoleniowe organizacje nurkowe. Instruktorzy tych organizacji przeprowadzają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szkolenia według systemu szkolenia danej organizacji, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. System szkolenia powinien uwzględniać stopnie wyszkolenia określone w odpowiednich Polskich Normach dotyczących pływania.

3. Osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje do uprawiania pływania potwierdzone dokumentem wydanym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej mogą uprawiać pływanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie posiadanych kwalifikacji.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu pływania, biorąc pod uwagę odpowiednie Polskie Normy dotyczące pływania.

Art. 54. 1. Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach należy do organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, dyrekcji parków narodowych, a także do osób prawnych i fizycznych prowadzących w górach działalność w zakresie kultury fizycznej.

2. Zapewnienie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się w miejscach wyznaczonych oraz uprawiających sporty wodne należy do osób prawnych i fizycznych prowadzących nad wodą działalność w tym zakresie oraz do organów administracji rządowej i właściwych terytorialnie gmin.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 55. 1.⁵⁶⁾ Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, należy w szczególności do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego — specjalistycznych stowarzyszeń o zasięgu ogólnokrajowym — w zakresie określonym w statutach tych organizacji.

2.⁵⁶⁾ Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na wodach, należy w szczególności do Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego — specjalistycznego stowarzyszenia o zasięgu ogólnokrajowym — w zakresie określonym w statucie tej organizacji.

3.⁵⁷⁾ Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych, warunki ich wykonywania przez inne organizacje ratownicze, a także rodzaj i wysokość świadczeń przysługujących ratownikom górskim i wodnym w związku z udziałem w akcji ratowniczej. Rozporządzenie powinno określać zadania w zakresie organizowania pomocy oraz ratowania osób podejmowane przez poszczególne organizacje ratownicze, a także przewidywać świadczenia finansowe i rzeczowe, z uwzględnieniem czasu trwania i stopnia niebezpieczeństwa wyprawy ratunkowej.

Art. 56. Organizacje, o których mowa w art. 55, współdziałają w realizacji swoich zadań z organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego oraz osobami prawnymi i fizycznymi prowadzącymi działalność w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

Rozdział 11

Przepisy karne

Art. 57.⁵⁸⁾ 1. Kto narusza przepisy dotyczące bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 58—60. (pominięte).⁵⁹⁾

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 7, która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 2002 r.

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵⁹⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

Art. 61. 1.⁶⁰⁾ Obowiązkowy wymiar zajęć wychowania fizycznego określony w art. 19 ust. 2 stosuje się:

- 1) dla uczniów klas IV szkół podstawowych — od dnia 1 września 2003 r.;
- 2) dla uczniów klas V i VI szkół podstawowych — od dnia 1 września 2004 r.;
- 3) dla uczniów gimnazjów — od dnia 1 września 2005 r.

2. (uchylony).⁶¹⁾

3.⁶²⁾ Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne formy realizacji 4 godziny obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego, mając w szczególności na względzie potrzeby zdrowotne uczniów, specyfikę ich zainteresowań sportowych, warunki realizacji zajęć wychowania fizycznego oraz tradycje sportowe danego środowiska lub szkoły.

Art. 62. 1. Stowarzyszenia kultury fizycznej i ich związki działające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stają się stowarzyszeniami kultury fizycznej i ich związkami w rozumieniu tej ustawy.

2. Stowarzyszenia i związki, o których mowa w ust. 1, dostosują swoje przepisy do wymogów usta-

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 207, poz. 1752), która weszła w życie z dniem 26 grudnia 2002 r.

⁶¹⁾ Przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

⁶²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

wy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Kluby sportowe działające na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują swoje przepisy i formy organizacyjne do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. (uchylony).⁶³⁾

Art. 63. (pominięty).⁵⁹⁾

Art. 64. (pominięty).⁵⁹⁾

Art. 65. 1. Traci moc ustawa z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 6, poz. 33, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 89, poz. 517).

2. (pominięty).⁵⁹⁾

Art. 66. Traci moc ustawa z dnia 9 kwietnia 1968 r. o zezwoleniach na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową (Dz. U. Nr 12, poz. 64 oraz z 1991 r. Nr 114, poz. 493).

Art. 67. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁶⁴⁾, z wyjątkiem przepisów art. 59 i 60, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r. i mają zastosowanie do dochodów uzyskiwanych od tego dnia.

⁵⁹⁾ Przez art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 4 listopada 1999 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 96, poz. 1106), która weszła w życie z dniem 18 grudnia 1999 r.

⁶⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 6 marca 1996 r.